

5081 3die Beh. af Finantslovs. f. Finantsaaret fra 1ste April 1870 til 31te Marts 1871. 5082

dette synes man dog ikke at have tænkt paa eller have brudt sig om. Der er bevilget 5,000 Rb., men det Beløb, man deels har brugt, deels vil bruge, er 11,000 Rb. Udvalget troer nu, at dette ikke godt gaaer an; det vilde være meget betænkeligt, navnlig paa en Tid, da vi jo bevæge os meget stærkt med Commissioner over forskjellige Ting, saaledes at lade dette passere uden videre Indsigelse, at en Bevilling paa 5,000 Rb. blev overffreden saaledes, at der blev brugt 11,000 Rb. det vilde være et meget slet Exempel. Men paa den anden Side har Udvalget meent at maatte vise af ønskelig Moderation ved de Forslag, som det har tilladt sig at stille. Skjøndt Betænkningen over Tillægsbevillingen endnu ikke er fremkommen, kan jeg dog allerede nu meddele, at Udvalget ledet af disse Betragtninger, ikke agter at stille noget Forslag om at nægte de der begjærte 3,000 Rb. Af disse 3,000 Rb. ere omtrent 2,000 Rb. allerede udgivne, og Resten har en Bogtrykker retsaglydlig Fordring paa. Hvis man nu nægtede Noget deraf, vilde Ministeren komme i en ubehagelig Stilling, idet enten han eller ialfald hans Forgænger maatte betale Beløbet, og en saadan Stilling vil man ikke bringe ham i. Man vil derfor lade det passere, men det Beløb, som her foreslaaes udgivet, mener man at kunne begrænse til Halvdelen. Det er selvfølgeligt, at hvis man stillede et Forslag, hvorefter Commissionen slet ikke mere kunde træde sammen, handlede man meget irigtigt; thi der maa naturligvis gives den Leilighed til at slutte sine Arbejder paa en ordentlig og ikke altfor affjættet Maade, saaledes at det betydelige Arbejde, den har anvendt paa sin Gjerning, ikke er spildt. Men vi troe rigtig nok ikke, at der vil behøves en meget lang Session for at bringe en saadan Afslutning tilstede, og de Beløb, som i Skrivelsen, der er trykt i Betænkningen under Nr. 87, opføres til de forestaaende Udgifter, forekomme os at være meget rundelig ansatte. Det foresættes her, at Commissionen skulde være

endnu en Måaned samlet; men, saavidt jeg veed, er det kun 2. Sager, nemlig Lønningssagen og Forsfatningssagen, der staae tilbage, og det synes, at disse maatte kunne tilendebringes i meget kortere Tid. Selv om Sessionen varede en Måaned, vilde der desuden efter de Udvalget meddeelte Oplysninger neppe kunne medgaae 1,000 Rb. i Diæter og Rejseomkostninger. Der tales dernæst om Udgifter vedkommende Trykning; men til Trykningsomkostninger er der allerede af Commissionen udgivet 1,766 Rb., og det forekommer mig derfor, at der er trykt Nok, og det er vistnok tvivlsomt, om der kan være synderlig Meget tilbage, hvis man da ikke i sin Tid vil overlæsse os med trykte Arbejder, naar vi skulle til at forhandle de Lovforslag, der senere blive Spørgsmaal om. Selvfølgelig skal der udarbejdes en trykt Betænkning; men da der foreligger en stenographisk Gjengivelse af Commissionens Forhandling, et Slags Kirketidende, forekommer det mig, at Betænkningen maa kunne være noget korthættet; thi der vil kunne henvises til denne Tidende, der jo vistnok maa blive omdeelt til Rigsdagen. Dernæst er der Tale om Honorar til den Medhjælp, Commissionen har benyttet, og derved sigtes vel især til Commissionens Secretair, men han har allerede faaet et Forskud paa 300 Rb., og den yderligere Betaling, han skal have, kan saaledes neppe blive meget stor. Ved saaledes at overveie disse forskjellige Punkter er Udvalget kommet til den Overbeviisning, at man uden at bevirke nogen Ulempe kunne ned sætte Bevillingen til det Halve, og derpaa gaaer Forslaget under Nr. 56 ud. Jeg haaer nu, at jeg har begrundet det, uden at sige noget Uhosfligt eller Uvenligt om denne Commission, hvis Sammensætning jeg altdig har fundet meget heldig, og hvis Virksomhed jeg haaer skal være adskillige gode Frugter. Ved at stille et saa moderat Forslag er det lykkedes at samle hele Udvalget derom, og jeg haaer, at vi ogsaa maae kunne samle hele Thinget derom, navnlig ogsaa de allerede Med-